

Aldus Boek Compagnie

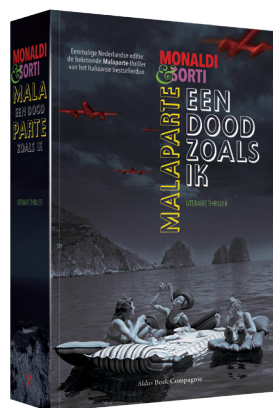
TIEN JAAR EIGENZINNIGE BOEKEN

2016—2026

Vertaalde verhalen uit verleden en van verre

Vol trots presenteert Aldus Boek Compagnie haar nieuwe aanbiedings-catalogus (waarmee we tegelijk ons tienjarig jubileum vieren), die nóg veelzijdiger en rijker gevuld is dan onze eerdere catalogi. Met onze terugblik op de afgelopen tien jaar en met de najaarsaanbieding 2026 hopen wij de lezer en de boekhandel te verrassen met eigenzinnige en onbetwist kwalitatieve vertaalde fictie en non-fictie, fotoboeken (popmuziek) en een literaire thriller van onvervalste Italiaanse bestsellerauteurs.

Om met die laatste meteen te beginnen: **Rita Monaldi en Francesco Sorti** hebben geen introductie nodig, al is het 15 jaar geleden dat hun laatste in het Nederlands vertaalde roman *Mysterium* hier in de boekhandel werd gelanceerd. ***Malaparte. Een Dood Zoals Ik*** verscheen precies 10 jaar nadat Monaldi & Sorti met *Malaparte. Morte Come Me* waren genomineerd voor de Premio Strega, een gezaghebbende Italiaanse literaire prijs. Aldus Boek Compagnie had de eer deze spannende roman in vertaling uit te geven. Hoe dat zo kwam, leest u op pagina 4.

Met trots publiceren wij binnenkort, eveneens in vertaling, ***In het voetspoor van smokkelaars*** van **Georgina Howard**. Deze rasverteller debuteerde in 2024 met haar Engelstalige boek bij Bradt Guides — een humorvol verslag van haar verhuizing naar Baskenland, waar zij zich midden in een geïsoleerde plattelandsgemeenschap vestigde en niet alleen hun vertrouwen won, maar ook hun harten stal.

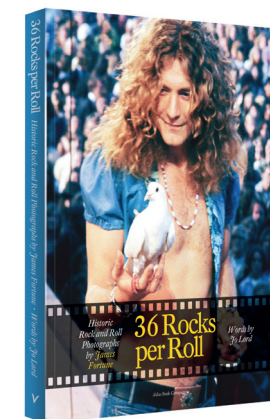

Ook **Robert Vacher** (1940-2025) was een verteller pur sang en tevens een razend knappe stilist. Zijn feilloos gekozen idioom valt nauwelijks op omdat je al lezende zó in het verhaal opgaat dat je de schrijver erachter helemaal niet meer opmerkt.

Alleen auteurs die een onnavolgbare stijl neerzetten en tegelijk als vertelinstantie zagezegd afwezig zijn, kunnen worden gerekend tot de echte groten. In de korteverhalenbundel ***Mochten alle mensen*** vermengt Vacher op humorvolle wijze taalvondsten, streekfolklore, reminiscenties, vrije vogels en wonderlijke toevalstreffers, waarmee hij een reeks verhalen smeedt die je tot nadenken stemmen, een lach ontlokken, een wenkbrauw doen fronsen.

Als vanouds blijven wij geloven in fotoboeken, ook al is internet een geduchte concurrent wat betreft de verzamel-drang van muzikfans van nooit eerder geziene foto's van hun favoriete artiesten. Onvertaald deze keer, vertelt de beroemde fotograaf **James Fortune** in ***36 Rocks per Roll*** over zijn leven achter de camera tijdens rockconcerten en opnamesessies van legendarische bands en performers.

Ten slotte brengen wij de historische roman ***De stilte van het zout*** van **Marco Phillip Massai**. In beeldenrijke taal neemt hij de lezer mee naar Ravenna in de 17e eeuw. Massai is een getalenteerde auteur die in Italië al een naam heeft opgebouwd binnen het zogeheten Giallo-genre: moordmysteries met een mix van spanning en psychologie en een vleugje horror. Marco Phillip Massai tilt zijn boek boven dit genre uit en daarom geven wij deze historische roman met plezier en trots uit. Wij hopen dat u door Massais vertelstem uren leesplezier zult beleven, net als uw uitgever,

Fred Baggen

Tien jaar Aldus Boek Compagnie

Aldus Boek Compagnie, met in onze bedrijfsnaam en het logo een verwijzing naar drukker, grammaticus en uitvinder van het cursieve schrift Aldus Manutius (1449-1515), is een zelfstandige en onafhankelijke uitgeverij voor fictie en non-fictie, die zich wil onderscheiden door persoonlijke, aandachtige auteursbegeleiding, nauwkeurige redactie, en uitmuntende vormgeving en typografie.

De uitgeverij is in februari 2016 opgericht door Fred Baggen. Ons fonds begon ijzersterk met *Onder correctoren*, het leukste boek over tekstcorrectie, spelling en taal. Binnen de eerste twee maanden na verschijnen werden er ongeveer tweehonderdvijftig exemplaren verkocht. En dat voor een titel die strikt in eigen beheer was gepubliceerd, dus zonder distributie via het Centraal Boekhuis.

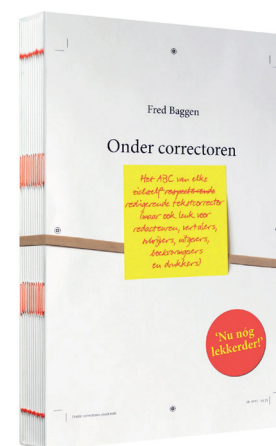
Niet alleen werkte Aldus Boek Compagnie de afgelopen jaren op uitvoerende wijze aan boeken, ook ondernam schrijver / uitgever / vertaler Fred Baggen pogingen om via bemiddeling boeken tot stand te laten komen, dat wil zeggen: grote uitgeverijen enthousiasmeren om het oeuvre van **Monaldi & Sorti** opnieuw in de Nederlandse taal uit te geven, met de goedkeuring van het schrijversecht-paar uiteraard. De historische romanserie over Atto Melani, de spion van de Zonnekoning, waarvan dit jaar het laatste (dubbel)deel *Unicum / Opus* verscheen, is al sinds 2011 niet meer in het Nederlands vertaald. Vier jaar lang benaderde de zelfverklaarde Monaldi & Sorti-fan een dozijn uitgevers — tevergeefs.

Totdat... Rita en Francesco besloten de vruchteloze pogingen van Fred Baggen te honoreren en hem de vertaalrechten te gunnen van hun voor de Premio Strega genomineerde roman *Malaparte. Morte Come Me*. Aan hem en zijn bescheiden uitgeverij de eervolle taak om Monaldi & Sorti weer in de Nederlandse en Vlaamse boekhandels te krijgen, met een historische roman die naadloos aansluit bij de huidige gebeurtenissen op het politieke wereldtoneel.

De literaire thriller *Malaparte. Een Dood Zoals Ik* verscheen op 13 mei 2026.

In februari 2026 was het tien jaar geleden dat *Onder correctoren* verscheen, de eerste titel die Aldus Boek Compagnie uitgaf. Om dit jubileum te vieren, verscheen allereerst *De bultklopper*. Tien jaar na *Onder correctoren*, een commentaar op en selectie uit onze eersteling.

Ook bood de uitgeverij op voorintekening *Onder correctoren* in een bijzondere, gelimiteerde jubileumeditie aan voor fijnproevers: handgebonden met Zwitserse bindwijze (zichtbare katernen), en met een echte elastiek, een echte post-it,

genummerd. Voor verzamelaars van bibliothele uitgaven (maar ook leuk voor correctoren, redacteurs, vertalers, schrijvers, uitgevers, boekvormgevers en drukkers) was het een unieke kans om dit boek toe te voegen aan hun bibliotheek.

Helaas was de belangstelling nihil. Project in de ijskast. Misschien een herkansing wanneer Aldus Boek Compagnie het volgende jubileum viert?

Op het moment van schrijven (juli 2026) is de uitgeefagenda voor de rest van het jaar helemaal volgeboekt. Er zijn ook al verscheidene projecten voor volgend jaar in voorbereiding: muziek(foto)boeken over The Rolling Stones, Pink Floyd en Supersister, heruitgaven van Amsterdamse bekentenisliteratuur uit de jaren zestig, en de langverwachte verhalenbundel *Mochten alle mensen* van onze vorig jaar overleden auteur Robert Vacher. En wellicht meer, maar daarvoor is het nu nog te vroeg. Aldus Boek Compagnie: op eenmanskracht voorwaarts!

Monaldi & Sorti

Foto Monaldi & Sorti

Rita Monaldi en Francesco Sorti verrichten al decennialang diepgravend onderzoek in archieven en bibliotheken, en verwerken hun bevindingen in spannende romans waarin Europese politieke intriges tot leven komen. In elk boek onthult het Italiaanse bestsellerduo historische feiten die de geschiedenis van Europa van een niet eerder geziene kant belichten.

De zeer succesvolle zevendelige thrillerreeks met in de hoofdrol Atto Melani, diplomaat en spion

van de Zonnekoning, ging in 2003 van start met *Imprimatur* en werd voltooid in 2026 met *Unicum / Opus*. Deze serie is in tientallen landen in vertaalde edities uitgegeven.

Tevens verscheen een serie bestaande uit drie schelmenromans rondom het kleurrijke personage Salai, de geadopteerde zoon en assistent van Leonardo da Vinci.

Tussen 2021 en 2024 verscheen bovendien de trilogie *Dante di Shakespeare*, waarin de *Divina Commedia* in scène wordt gezet met de woorden van de Engelse bard en die, zoals van Monaldi & Sorti verwacht mag worden, een meeslepende plot en sensationele onthullingen biedt die tweemaal in de Londense krant *The Times* zijn beland.

Voor
het eerst in
Nederlandse
vertaling

Monaldi & Sorti - Malaparte. Een Dood Zoals Ik
mei 2026

PROMOTIE:

- ✓ boektrailer
- ✓ voorpublicatie
- ✓ verschijnt wereldwijd
- ✓ veel aandacht in dagbladen en tijdschriften
- ✓ winacties en leesexemplaren
- ✓ onlinecampagne met dedicated Facebook- en Instagrampagina's
- ✓ recensie-exemplaren en POS-materiaal op aanvraag

Monaldi & Sorti *Malaparte. Een Dood Zoals Ik*

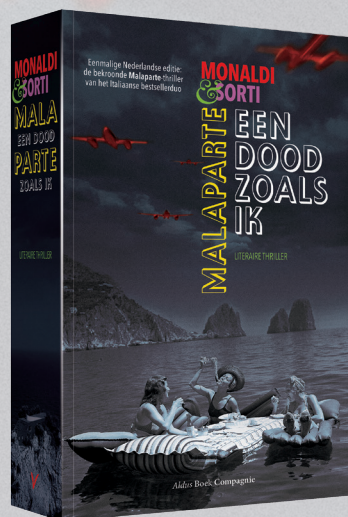
Het eiland Capri, augustus 1939. Italië is in de greep van het fascisme, de Tweede Wereldoorlog staat op het punt uit te breken. Tijdens een schitterend feest onder de sterrenhemel, waar aristocraten, nazi-officiëren en Amerikaanse miljonairs elkaar ontmoeten, wordt de schrijver, vrouwenversierder en fascistische Curzio Malaparte (1898-1957) – op dat moment een internationale bekendheid – aangesproken door de geheime politie van Mussolini: hij wordt beschuldigd van de moord op een jong Engels meisje, een dichteres, die een paar jaar eerder op mysterieuze wijze van een klif is gevallen.

Wie probeert Malaparte erin te luizen? Zou het de ss-officier kunnen zijn met zijn onafscheidelijke bloeddorstige dobermann? En wat heeft het vreselijke (en ware) geheim uit het verleden van Adolf Hitler te maken met het complot tegen hem?

Malaparte. Een Dood Zoals Ik is verschenen in een vertaling van Fred Baggen.

‘Met Italië in het fascistische tijdsgewricht en een keur aan historische personages is *Malaparte. Een Dood Zoals Ik* van het Italiaanse schrijvers-duo Monaldi & Sorti veel meer dan een literaire thriller.’

— Marjolijn de Cocq, *Het Parool*

Verschenen mei 2026.
Paperback met flappen
boekenlegger | 676 blz.

135 × 215 mm

€ 29,99

ISBN 978 94 92819 39 0

NUR 305

De natuurprofeet

CERIO WAS EEN VAN DE WEINIGE ITALIANEN op het eiland die ik hoogachtte. Hij was ontwikkeld, had gevoel voor humor, wist zich te bewegen in de society en in het algemeen konden we goed met elkaar overweg. Daarom voelde ik, toen hij me ook al met een kwinkslag ontving, iets van ergernis.

‘Buonasera, signor Massullo,’ zei hij met een buiging, met een bloedserius gezicht dat hij opzette als hij geestig uit de hoek wilde komen. Alleen het grijze, licht trillende geitenbaardje verried zijn plezier. Hij had luid gesproken, zodat zo veel mogelijk mensen hem zouden horen.

‘Signor Malaparte, graag,’ antwoordde ik.

‘Maar ik hoorde dat je hier op Capri een huis op Capo Malaparte laat bouwen.’

‘Ik laat een huis bouwen op Capo Massullo, en ik heb besloten om het Capo Malaparte te noemen. Is dat soms verboden?’

‘Dan zal ik je Massullo noemen. Is dat soms verboden?’

‘Ik heb het recht om mijn naam aan te houden.’

‘En wij Caprezen hebben het recht om onze plaatsnamen te handhaven. Als we de oorspronkelijke naam voor de rots waar jij je paleis laat bouwen niet kunnen blijven gebruiken, zullen we het aan jou toeschrijven.’

‘Mijn huis is geen paleis. Het is... zoals ik. Hard. Streng. Maar vrij. En noem jezelf geen Caprees, jij met je Engelse moeder, Argentijnse vrouw en Amerikaanse schoonzus!’

Eindelijk moest Cerio lachen, en na geproost te hebben omhelsden we elkaar broederlijk, zoals we deden als we elkaar op straat op Capri tegenkwamen. Onze kleine voorstelling was door heel wat gasten bijgewoond en ze becommentarieerden de verzoening aan het slot met een applaus.

Cerio was een soort natuurprofeet. Hij was drie jaar burge-meester van Capri geweest en had geprobeerd de kusten en de heuvels te beschermen tegen de herbergiers-bouwers die Capri in hun zak hadden en die het in die jaren volplempten met baksteen. Juist op dat moment kwamen Giorgio Cerio, Edwins broer, en Mabel, zijn schitterende Amerikaanse echtgenote bij ons staan. Voor Mabel had Giorgio Jenny, zijn vorige echtgenote, eveneens een Amerikaanse, eveneens beeldschoon en griezelig rijk, in de kou laten staan. Het schandaal op Capri was huizenhoog geweest, maar alles was weer goed gekomen toen Jenny zelfmoord had gepleegd.

'Kom mee, kom mee naar buiten!' spoorden Giorgio en Mabel ons aan. 'Barbara Hutton komt eraan.'

'Goed,' zei ik, 'laten we naar Barbara Hutton gaan.'

We liepen het park in. Het orkest had van Mona Williams het bevel gekregen om alleen muziek van Cole Porter te spelen, want dat was een goede vriend van haar. De dansvloer was echter onverhoeds leeggestroomd: iedereen liep in kleine groepjes de helling af naar de zee, terwijl de geur van dennen, mirte en brem hun tegemoetkwam. Het was donker, en op zee tekende zich in de verte een lichtende walvis af, een enorme vis vol strikjes, met fosforescerende ogen, met gouddraden. Het was de *Warrior*, het plezierjacht van Barbara Hutton, het grootste ter wereld. Mona had het kort tevoren aan haar verkocht en nu reisde de eigenares er vrolijk de wereld mee rond. Babsie Hutton, de jongste en rijkste erfgename van Amerika, had een bemanning van vijfenveertig matrozen waardoor ze zich in alle rust aan haar favoriete vormen van topsport kon wijden: de bloemetjes buiten zetten, geld verbrassen en met de verkeerde mannen trouwen.

Al kletsend met Mabel Norman liep ik het strand op. Zoals

alle heel rijke vrouwen stelde de vrouw van Giorgio Cerio als kunstenaar niets voor, maar ze was een aantrekkelijke dame.

'Malaparte, hoelang blijf je op Capri? Al eeuwen ben je hier niet te vinden.'

'Ik ga morgen weg.'

'Morgen! Vanwaar die haast?'

'Ik heb stapels werk af te wikkelen in Rome; het heeft zich in de maanden dat ik in Eritrea was opgehoopt. Ik ben alleen gekomen om te kijken of de werkzaamheden aan het huis op Punta Massullo goed verlopen. Morgen heb ik een afspraak met de bouwopzichter.'

'Hoe gaat je huis heten? Zeg niet *Villa delle Rose* of een andere kleffe naam.'

'Het gaat *Casa Come Me*, Een Huis Zoals Ik, heten.'

'Dat is een mooie naam.'

'Weet ik. Het is een mooie naam omdat het zijn ware naam is.'

Toen we bij de rotsen kwamen, hoorden we applaus en welkomstwoorden opklinken. Het bootje van de *Warrior* kon elk moment aanmeren. Vooraan stond de goddelijke Babsie Hutton tussen twee rijen gespierde matrozen, van top tot teen in een deken gehuld.

Zodra het bootje de wal raakte, liep Mona Williams Babsie met een vreugdekreetje tegemoet, omringd door vier bedienden met fakkels. Vanuit de horde aanwezigen steeg een ovatie op, alsof George Washington op de oevers van de Delaware was geland.

Na Barbara Hutton stapte ook een bont groepje Engelse en Amerikaanse vrienden uit, producenten, regisseurs en acteurs. Alleen Lady Milbanke was aan boord van de *Warrior* gebleven, legde Barbara uit, want Lady Milbanke had hoofdpijn, en de hoofdpijnen van Lady Milbanke waren vreselijk.

Georgina Howard

Foto Ezyè Moleda

Georgina Howard, oorspronkelijk afkomstig uit Birmingham, studeerde Europese talen voordat ze naar Kopenhagen vertrok. Daar werkte ze als schrijver en opleider, waarbij haar activiteiten varieerden van Engelse les aan Groenlandse eskimo's (jagers en vissers) tot interculturele bewustwording voor Deense statistici.

Na acht jaar verhuisde ze naar een afgelegen Baskisch buurtschap in de Spaanse Pyreneeën, waar ze nu ruim twintig jaar woont. In die tijd heeft ze het voorrecht genoten de plaatselijke cultuur en het leven in de bergen van Baskenland van nabij te leren kennen, en haar eigen individuele merk gebouwd van wandel-, cultuur- en taalvakanties bij www.pyreaneanexperience.com.

Voor
het eerst in
Nederlandse
vertaling

Georgina Howard - *In het voetspoor van smokkelaars*
augustus 2026

PROMOTIE:

- ✓ boekhandelstournee / presentatie / signeersessies (oktober en november)
- ✓ voorpublicatie
- ✓ veel aandacht in dagbladen en tijdschriften
- ✓ winacties en leesexemplaren
- ✓ onlinecampagne met dedicated Facebook- en Instagrampagina's
- ✓ recensie-exemplaren en POS-materiaal op aanvraag

Georgina Howard *In het voetspoor van smokkelaars*

Ontevreden over haar saaie leven in de voorsteden, volgt de Britse journalist en taalkundige Georgina Howard haar droom en reist af naar een ongerepte Baskische berg in de Spaanse Pyreneeën. Aange-trokken door de schoonheid van dit land en zijn unieke bevolking, omarmt ze het plattelandsleven, richt ze een internationaal bedrijf op vanuit een verlaten schapenstal, brengt vluchtroutes over de Spaans-Franse grens uit de Tweede Wereldoorlog in kaart en verlokt ongewild een gevaarlijke vreemdeling het dorp in.

In het voetspoor van smokkelaars is Georgina's liefdesverklaring aan Baskenland. Op niet bepaald oppervlakkige wijze bieden haar levendige en grappige memoires zeldzame inkijkjes in alles wat Baskisch is – van de heidense festivals tot de oorsprong van de taal, Euskara. Eveneens biedt het een inspirerend verhaal over de zoektocht van een alleenstaande moeder naar haar identiteit en een eigen huis.

In het voetspoor van smokkelaars verschijnt in een vertaling van Fred Baggen.

'Buitengewoon... een humorvol, triomfantelijk verhaal vol avontuur en aanvaarding.'

— Murray Stewart, bekroond auteur van *Basque Country. The Bradt Guide*

Verschijnt augustus 2026.
Paperback | boekenlegger
ca. 300 blz. | 135 × 215 mm
€ 24,99
ISBN 978 94 92819 13 0
NUR 302

Navarra en de Basken

Op weg naar Daarachter

NOG VOORDAT WE IN DE TUNNELS van Belate verdwenen, was er al iets vreemds aan de hand. De wegwijzers en aanduidingen langs de kant van de weg voelden anders aan. Plotseling was er een overvloed aan Z'en en X'en (Baztan, Elizondo, Zozia, Etxalar, Dantxarinea) — van die letters die je liever niet als laatste over hebt bij een potje Scrabble!

Ik had geen idee dat ik een van de meest mysterieuze, unieke en controversiële delen van Spanje was binnengegaan. Dit gebied in de provincie Navarra was, vanwege een Spaanse afkeer van alles wat 'Baskisch' is, onder de radar gebleven en, hoewel de houding tegenwoordig verandert, wordt de regio nog steeds verrassend weinig genoemd in standaard reisgidsen.

Dit is een complex onderwerp (zie pagina 14), maar ik was een gebied binnengetrepen dat deel uitmaakt van Euskal Herria, een collectieve, lokale term voor Baskenland, die alle zeven Baskisch-talige provincies omvat, ongeacht of ze in Spanje of Frankrijk liggen. Dit is echter een omstreden term en administratief gezien niet 'correct'. Over het algemeen nemen de Spanjaarden (in tegenstelling tot de Basken) het meer officiële standpunt in: politiek gezien beperkt het Spaanse 'Baskenland' of 'Baskische Autonome Gemeenschap' (Euskadi) zich tot de drie Spaanse provincies Gipuzkoa, Bizkaia en Araba. Helaas voor de Basken sluit dit hun Baskisch-talige burens in de provincie Navarra uit, waarvan delen — zoals ik al snel zou ontdekken — aantoonbaar het meest intrinsiek Baskisch zijn van allemaal.

En dus bevond ik me voor de Spanjaarden simpelweg en on-dubbelzinnig in de Spaanse provincie Navarra, zij het in het nog-

al afwijkende bergachtige noordelijke deel ervan, dat duizend jaar geleden, in een door de koningen van Navarra ondertekend verdrag, cryptisch werd omschreven als 'De Bergen Daarachter'.

Interessant genoeg lijkt het woord 'Navarra' verschillende mogelijke etymologische verklaringen te hebben, die geen van alle bijzonder verhelderend zijn. De ene vertaalt zich als 'de vlakke landen vóór de bergen' en de andere als 'geelbruine, zandkleurige landschappen'. Toch leek geen van beide de weelderige bossen en bergtoppen te beschrijven die in zicht kwamen. Het was overduidelijk dat we de 'bergen daarachter' waren binnengetrokken.

Toen we de tunnels van Belate verlieten, voerde een steile, rechte weg ons naar beneden, een betoverend land van groene valleien en kleine, witgekalkte bergdorpjes in. Sprookjesachtige torentjes staken uit tussen de boomtoppen, terwijl slierten bergmist en kringelende rookflarden zich ineenstrengelden en het geheel een etherisch, buitenaards gevoel gaven.

De velden misten elke rechte lijn, wat zorgde voor een gekreukeld, liederlijk ruitpatroon van weiden, bossen en granietpartijen, aan elkaar genaaid door een labyrint van stapelmuurtjes. Het was een land van hobbits, verscholen woningen en mythische wezens, van gespikkelde dalen en geheime waterbekkens in de rotsen. Je kon er honderd keer naar kijken en telkens iets nieuws ontdekken.

In tegenstelling tot de lappendeken van groene weiden waren de hellingen van de vallei diep en V-vormig, doorsneden door beekdalen en gekroond met ruige rotswanden. Het deed me denken aan een wild beest dat op zijn rug was gevallen, zijn zachte, kwetsbare buik blootgesteld aan de elementen terwijl zijn klauwen verdedigend naar de lucht sloegen. Dit was een landschap dat de identiteit van de mensen die er woonden, hun cultuur en hun taal had gevormd. En – ik had toen nog geen idee – het stond op het punt mijn eigen identiteit te vormen.

Een van de Pyreneeëndorpen die door de vrouw in het toeristenbureau op de kaart was omcirkeld, was Bera, een klein grensstadje in het noordwesten van Navarra aan de oevers van de rivier de Bidasoa. Vanaf hier snijdt de Bidasoa door een steil ravijn en stroomt noordwaarts naar de Atlantische Oceaan, waarbij de laatste tien kilometer de fysieke scheidslijn vormen – en ooit de fel bewaakte grens – tussen Frankrijk en Spanje.

Begeleid door een colonne Portugese en Spaanse vrachtwagens op weg naar de grens, volgde ik de rivier langs kleine dammen en waterkrachtcentrales, terwijl ik obsessief oriëntatiepunten vergeleek met de kaart die wijdopen op de passagiersstoel lag. Ik had toen nog geen idee wat de Bidasoa had betekend voor de smokkelaars, vluchtelingen en verzetsstrijders die hun leven hadden gewaagd om deze snelstromende rivier over te steken. Wat ik ook niet wist, was dat ik al snel, geleid door hun kinderen en kleinkinderen, hun voetspoor zou volgen, hun verhalen zou vastleggen en hun routes in kaart zou brengen.

Mijn eerste nacht in deze valleien bracht ik door in een bescheiden hotel op een kruispunt net buiten de stad. Ik checkte in en begaf me naar de bar, waar ik mijn glas wijn voorzichtig opzette terwijl ik mijn nu al beduimelde en doorgesleten kaart op de donkere houten toonbank uitvouwde. Het dorp Bera vinden was eenvoudig genoeg geweest, maar de kaart van het toeristenbureau was bij lange na niet voldoende om de verschillende vakantiehuizen op mijn lijst op te sporen.

Verscholen in een doolhof van kronkelende bergpaadjes, hebben Baskische boerderijen van oudsher een adres van slechts twee of drie woorden, wat buitenlanders, koeriersdiensten en online boekingsystemen tot op de dag van vandaag in verwarring blijft brengen. Er zijn huisnummers noch straatnamen, alleen de onmisbare huisnamen en de namen van de dorpen of gehuchten waartoe ze behoren.

Marco Phillip Massai

Foto Federica Navarria

Marco Phillip Massai, geboren in Columbus (Mississippi) in 1983. Na zijn verblijf in de Verenigde Staten woonde hij in Rome, Florence, Ferrara en korte tijd in het Limburgse Kerkrade. Vervolgens vestigde hij zich in Ravenna, de stad waar zijn verhalen zich afspelen, en is hij vennoot in een klein bedrijf.

Vóór *Il silenzio del Sale* (Santelli Editore, 2025) publiceerde hij verschillende korte verhalen in Giallo Mondadori, de meest prestigieuze en populaire

reeks Italiaanse misdaadverhalen, en een reeks handboeken over verteltechnieken voor Delos Books. Sinds 2012 is hij als jurylid verbonden aan vooraanstaande Italiaanse verhalenwedstrijden. Met het verhaal 'Gli amanti della Signora Chiatti' won hij de eerste prijs van de Premio Gran Giallo Città di Cattolica – Mystfest 2025.

De Italiaanse editie van *Il silenzio del Sale* won de Premio Città di Grottammare 2026 in de categorie Debutanten, behaalde de derde plaats bij de Garfagnana in Giallo 2026 en was halve-finalist van de prestigieuze Premio Santa in Giallo.

De stilte van het zout verschijnt in een vertaling van Fred Baggen.

Een Venetiaanse edelman die in de moerassen van Cervia is gespietst, twee geliefden die aan de voet van de Guidarello zijn omgekomen en één enkele aanwijzing voor beide misdaden: zout.

Verschijnt november 2026.
Paperback | boekenlegger
ca. 300 blz. | 135 × 215 mm
€ 24,99
ISBN 978 94 92819 15 4
NUR 302

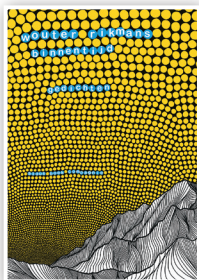

Marco Phillip Massai - *De stilte van het zout*
november 2026

PROMOTIE:

- ✓ voorpublicatie
- ✓ veel aandacht in dagbladen en tijdschriften
- ✓ winacties en leesexemplaren
- ✓ onlinecampagne met dedicated Facebook- en Instagrampagina's
- ✓ recensie-exemplaren en pos-materiaal op aanvraag

**Voor
het eerst in
Nederlandse
vertaling**

Wouter Rikmans *Binnentijd* (2017)

De taal waarmee Wouter Rikmans dicht is open: helder maar doortrokken van verzonnen woorden die een onderhuidse betekenis naar de oppervlakte halen; doortrokken van synesthetische waarnemingen die getuigen van een groot talent voor emotie. De beelden die de dichter in *Binnentijd* opent zijn schijnbaar vanzelfsprekend, een schijn die bedrieglijk is. Wie niet zoekt naar betekenis maar naar intuïtie weet waarom.

Hans Becker *Radio Veronica. Hoe de wal het schip keerde* (2017)

Journalist en filmmaker Hans Becker werkte in de jaren 1970-1974 voor het *Popjournaal* en het weekblad *Veronica*. Van veel gebeurtenissen was hij direct getuige. Veel daarvan legde hij vast in duizenden foto's. Het boek geeft een verrassend beeld van binnenuit bij Radio Veronica, zoals de stranding, het leven aan boord en in de Hilversumse studio en van de strijd die de medewerkers hebben moeten voeren om het voortbestaan van de voormalige zeezender.

Robert Vacher *Spel van troost* (2018)

Kai is een zwerver pur sang die al vanaf zijn jeugd zonder vaste verblijfplaats over de aardbol zwerft, hier en daar in de gevangenis belandt, korte vriendschappen sluit en verder trekt. De verteller gaat op zoek naar Kais wortels, waardoor een vertelling ontstaat die als een Aziatische variant gezien kan worden van Kerouacs *On the Road*.

Kees Hartog *Thank you bwana. Graag gedaan, Afrika* (2018)

Vol idealisme gaat Kees Hartog aan het werk als ontwikkelingsvrijwilliger in Zambia. In een opleidingskamp voor jonge boeren gaat hij – zonder de luxe en het comfort die hij in Nederland heeft gehad – de lokale bevolking helpen hun bestaan te verbeteren. Hartog bekritiseert hen niet, maar ondergaat hun cultuur en beschaving zoals die zich aan hem tonen.

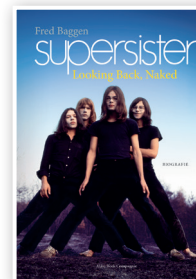
Eric Wasserman *Het tijdelijke leven* (2018)

In deze verzameling korte verhalen figureren op het eerste gezicht heel gewone mensen die proberen zich staande te houden in hun dagelijkse omgeving, die verre van volmaakt is. Het alledaagse is maar schijn: Wassermans personages zijn menselijker dan hen lief is en worden door de auteur meedogenloos uitgekleeft en aan de lezer getoond, met al hun rituelen en afwijkingen, in al hun naakte kwetsbaarheid.

Fred Baggen *De tegenstrever. Tonelen van Maarten J. Lamers' leven, werken en de Kerk van Satan* (2018)

Maarten J. Lamers (1947) is misschien wel de laatste Nederlandse avonturier / artiest / entrepreneur aan wie nog nooit iemand een biografie heeft durven wijden. Lamers, ooit de magister templi van de Kerk van Satan, is veel meer dan de voormalige leider van de Grotto Magistratis Amsterdam die van 1971-1988 met vindingrijkheid en branie zijn erotisch-occulte imperium op de Wallen opbouwde.

Fred Baggen *Supersister. Looking Back, Naked* (2020)

Rijk geïllustreerde, complete biografie van de progressieve nederpopulende Supersister. Van kافت tot kافت vol met feiten en weetjes over (niet alleen de muziek van) Supersister, anekdotes en herinneringen van nauw bij de band betrokkenen, tussen de regels een globale geschiedenis van de popmuziek in Nederland, nooit eerder gepubliceerde foto's...

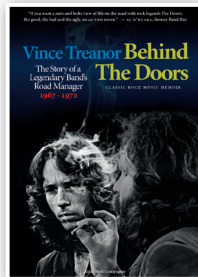
Fred Baggen *Retsisrepus: 1001 Super moments* (2021)

Rijk geïllustreerde concertchronologie + discografie van Supersister. Dit XL size fotoboek is uitgevoerd in full colour met foto's op groot formaat, afkomstig uit privéarchieven en het archief van de band. Alle bekende optredens, opnamesessies, bootlegopnamen en andere belangrijke momenten uit het bestaan van Supersister. Plus een volledige discografie.

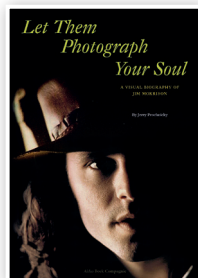
Fred Baggen *Stronger Than Dirt. Ridin' Jim Morrison's HWY Until The End* (2021)

Dit boek staat stil bij het feit dat de legendarische zanger van The Doors al een halve eeuw aan 'the other side' vertoeft. Daarnaast deelt auteur Fred Baggen in dit 'memoir fanatique' zijn persoonlijke herinneringen aan zijn kennismaking met de muziek van de band, bijna veertig jaar geleden, en hoe de daaruit ontstane obsessie zijn leven enkele decennia lang volledig zou beheersen, soms overschaduwden.

Vincent Treanor *Behind The Doors* (2022, English)

In his long-awaited, fascinating 'tell-all' memoir, Vince Treanor, former Road Manager of The Doors, opens up – in a mildly and viciously critical tone – about the sometimes harsh reality behind the seemingly glamorous pop star life surrounding America's most popular and successful rock group The Doors.

Jerry Prochnicky *Let Them Photograph Your Soul.*

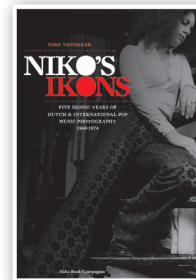
A Visual Biography of Jim Morrison (2023, English)

An exclusive collection of mostly unpublished and / or unseen Jim Morrison and Doors photographs.

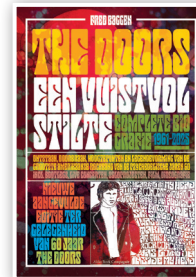
Arie Elpert *Lust en leed op de Wallen* (2023)

Unieke bundeling nooit eerder gepubliceerde autobiografische levensverhalen van de onvergetelijke Haring Arie. Rijk geïllustreerd met zwart-witfoto's. Met vele biografische annotaties. Arie Elpert's beste, grappigste, ontroerendste, meest tragische verhalen. Ook voor wie de vier boeken al in de kast heeft staan die tijdens Arie's leven zijn verschenen, valt er in dit boek nog heel wat nieuws te ontdekken.

Niko Venneker *NIKO'S IKONS* (2024)

Niko Venneker kreeg vele beroemde popmuziek IKONS voor zijn lens, zoals Barry Gibb, Bintangs, Bonnie St. Claire, Country Joe, Earth & Fire, Ekseption, Fleetwood Mac, George Baker Selection, Golden Earring, Jerney Kaagman, Jimmy Cliff, John Mayall, Jose Feliciano, Mariska Veres, Robert Long, Shocking Blue, Supersister, Swinging Soul Machine, The Byrds, The Motions, Unit Gloria. De foto's zijn met zorg geselecteerd uit het archief van de fotograaf, met begeleidende teksten.

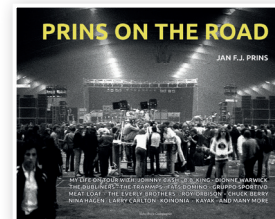
Fred Baggen *Een vuistvol stilte* (2025)

De enige Nederlandstalige complete biografie van The Doors, inclusief informatie over bootlegs, beschrijvingen en ooggetuigeverslagen van live concerten. Ook wordt de post-Morrison periode van The Doors uitgebreid beschreven, soloprojecten van later jaren komen aan bod, en voor de mythevorming van The Doors na Jim Morrisons dood is bijzondere aandacht. Veel foto's, o.a. uit eigen archief. Achter in het boek is een zeer uitgebreide discografie opgenomen.

Fred Baggen *Supersister. Looking Back, Naked* (2025, English)

The one and only biography for those who want to know everything about Supersister! From cover to cover, it is filled with facts and trivia about (not only the music of) Supersister, anecdotes and memories from those closely involved with the band, a global history of pop music in the Netherlands between the lines, never-before-published photos...

Jan Prins *Prins on the Road* (2026, English)

Memoirs of a Sound Engineer on Tour, who worked on concerts by legendary artists: Johnny Cash, B.B. King, The Dubliners, Fats Domino, The Everly Brothers, Meat Loaf, Roy Orbison, The Jackson 5, and many others. This book takes you into a world the audience never sees, a chronicle of a remarkable era, a tribute to the crew who make everything possible.

Monaldi & Sorti *Malaparte. Een Dood Zoals Ik* (2026)

Nadat de boeken van het Italiaanse bestsellerduo 15 jaar geleden niet langer in Nederland verschenen – terwijl Monaldi & Sorti in eigen land wél nieuwe, uitstekend besproken romans bleven publiceren –, is Aldus Boek Compagnie de bijzondere eer gegund om een speciale, eenmalige Nederlandse editie te mogen lanceren van hun succesvolle literaire thriller over de Italiaanse schrijver Curzio Malaparte, gesitueerd op het eiland Capri aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog.

Georgina Howard *In het voetspoor van smokkelaars. Mijn leven op een berg in Baskenland* (2026)

Ontevreden over haar saaie leven in de voorsteden, reist de Britse journalist en taalkundige Georgina Howard af naar een ongerepte Baskische berg in de Spaanse Pyreneeën. Aangetrokken door de schoonheid van dit land en zijn unieke bevolking, omarmt ze het plattelandsleven, richt een internationaal bedrijf op vanuit een verlaten schapenstal en verlekt ongewild een gevaarlijke vreemdeling het dorp in.

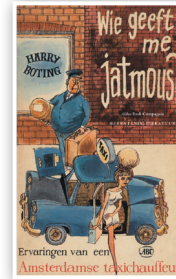
Marco Massai *De stilte van het zout* (2026)

Een Venetiaanse edelman die in de moerassen van Cervia is gespietst, twee geliefden die aan de voet van de Guidarello zijn omgekomen. Eén aanwijzing voor beide misdaden: zout. In de mist van de zoutpannen van Ravenna raken Tommaso Casadio, censor van het Heilig Officie, en Dante Servadei, kunstenaar, verwickeld in een onderzoek vol plotwendingen, tijdens de hevige aardbeving van 1688.

Cor Jaring *Je bent die je bent (en dat ben je)* (2027)

Cor Jaring is Amsterdams meest beruchte persfotograaf. Zijn taal is die van de eenvoudige Amsterdammer: ruig en rauw maar doodeerlijk. Zijn verhalen zijn trefzeker, staalhard en diepdoorleefd. Toch wat schuchter, openbaart hij gevoelens, gedachten en handelingen uit de intieme momenten van zijn bizarre leven, en krankzinnige situaties, waarin zijn vak van beroepsgluurder hem, waar ook ter wereld, leidde.

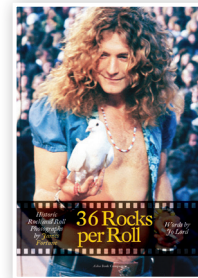
Harry Boting *Wie geeft me jatmous / Nog meer jatmous* (2027)

Een van de klassiekers uit de Amsterdamse bekentisliteratuur! Zestig jaar na de eerste succesvolle boekuitgaven van taxichauffeur / verhalenverteller Harry Boting verschijnen bij Aldus Boek Compagnie 'Wie geeft me jatmous?' en 'Nog meer jatmous' in één handzaam boek. Levensverhalen van een taxichauffeur uit een lang vervlogen Mokum, een fraaie mengvorm van filosofie van de straat, roddels en sociaal-documentaire stadskroniek.

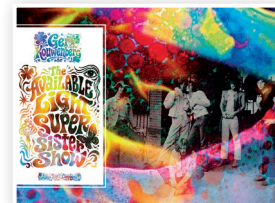
Robert Vacher *Mochten alle mensen* (2027)

Portretten van ongewone karakters, argeloos of tegen beter weten in bouwend aan luchtkastelen die ze nooit zullen bewonen. Zoals Alain, germanist en kenner van de Duitse Romantiek. Hij wil op weg gaan naar de Eeuwige Sneeuw – want boven de wolken moet de vrijheid wel grenzeloos zijn – en hij verlangt ernaar zich op één skilat van de hellingen te storten van de Patscherkofel, en de afdaling mag niet ophouden, nooit mag er een eind aan komen, *kein Ende, kein Ende*.

James Fortune *36 Rocks per Roll* (2027, English)

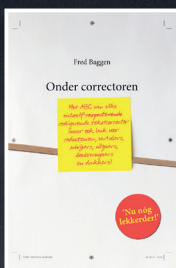
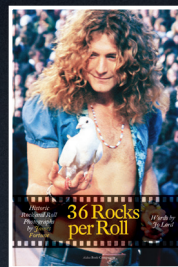
The 1960s and 1970s changed the world forever. There was political upheaval. There was social activism. There was the sense that a hopeful new age was dawning. And there was rock and roll. James Fortune witnessed it all: onstage, six feet away from the world's most transformative rock stars. He shares photographs from his personal collection and tells his stories from that mind-bending era in thoughtful detail.

Ger Kouwenberg *The Available Light Super Sister Show* (2027, English)

In dit fotoboek staan hoofdzakelijk de vroege jaren van Super Sister centraal. Ger Kouwenberg fotografeerde de band in 1969 – toen nog een zesmansformatie – aan de vooravond van hun grote hitsucces met de single 'She Was Naked'.

2016—2026/2027

Aldus Boek Compagnie is een in 2016 opgerichte uitgeverij voor fictie en non-fictie, en wil zich onderscheiden door een persoonlijke, aandachtige auteursbegeleiding, nauwkeurige redactie, en uitmuntende vormgeving en typografie.

Onze boeken worden gedistribueerd via het CB en zijn verkrijgbaar in de boekhandel en in onze webshop: www.aldusboekcompagnie.nl.

Wilt u een bestelling plaatsen? Graag! Wij verlenen op al onze boeken de gebruikelijke boekhandelskorting. Wilt u promotiemateriaal, leesexemplaren en/of boekenleggers aanvragen, of heeft u meer informatie nodig over onze auteurs en boeken?

Neem gerust contact met ons op.

Aldus Boek Compagnie

Andantestraat 33 • 1312 TR Almere • TELEFOON 06 - 20 967 967

E-MAIL info@aldusboekcompagnie.nl • INTERNET www.aldusboekcompagnie.nl

Aldus Boek Compagnie
is een uitgeverij voor
fictie en non-fictie

